

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 6 februari 1929 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

I en den 4 januari 1929 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 23, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Härigenom förordnas, att förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1930, dock att 19 § i samma förordning skall från och med den 1 juli 1929 i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

19 §.

Generalpoststyrelsen skall — — — att tillgå.

Blanketter till — — — hos tullmyndighet.

Ett exemplar av denna förordning skall hållas tillgängligt för allmänheten å varje postkontor.

Utskottet.
Historik.

Med anledning av en i ämnet avgiven proposition antog 1919 års riksdag ett på bevillningsutskottets föranstaltande utarbetat förslag till förordning om en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor m. fl. lyxvaror. Förordningen trädde i kraft den 1 september 1919 och gällde intill utgången av år 1920. Sedermera förlängdes förordningens giltighetstid med ett år i sänder till utgången av år 1923, beträffande 1921 på förslag av Kungl. Maj:t men i fråga om de två senare åren i enlighet med förslag, som framkommit inom riksdagen. År 1923 antog riksdagen ett av Kungl. Maj:t framlagt förslag till ny förordning i ämnet. Den nya författningen, vilken utfärdades den 17 maj 1923, trädde i kraft den 1 januari 1924 och gällde till sistnämnda års slut. Giltighetstiden för den nya förordningen har sedermera på förslag av Kungl. Maj:t och enligt beslut av riksdagen förlängts, senast år 1928 för tiden till och med den 30 juni 1929.

Propositionen.

Den föreliggande propositionen avser, att 1923 års ovannämnda förordning skall erhålla förlängd giltighet under ytterligare ett budgetår eller till och med den 30 juni 1930, dock med sådan ändring av den i 19 § tredje stycket intagna föreskriften rörande författningens tillhandahållande å postanstalter, att exemplar av författningen icke längre skall hållas tillgängligt å »varje stämpelförsäljningsställe» utan — i likhet med vad som år 1928 beslutades i fråga om stämpelförordningen — endast å »varje postkontor».

Till ovannämnda statsrådsprotokoll har föredragande departementschefen anfört bland annat, att inkomsten av ifrågavarande stämpelavgift kan för åren 1924, 1925, 1926 och 1927 beräknas hava utgjort respektive omkring 67,000, 63,000, 75,000 och 72,000 kronor samt att enligt en för år 1928 verkställd uppskattning inkomsten under sistnämnda år knappast lär hava överstigit 65,000 kronor.

Utskottets yttrande.

Då stämpelskatt vid förvärf eller import av pärlor och vissa andra slag av lyxvaror år 1919 infördes, avsågs med skatten att bereda statsverket en välbehöfvig inkomstökning genom att taga i anspråk den skattekraft, som komme till uttryck genom förvärf av vissa slag av utpräglade lyxvaror. Man utgick ifrån att inköp av sådana lyxföremål, som skatten skulle omfatta, betecknade en skattekraft, vilkens särskilda utnyttjande kunde anses berättigat. Emellertid gjordes redan då mot det förslag till lagstiftning i ämnet, som sedan antogs av riksdagen, den anmärkningen, att kontrollen över stämpelpliktens fullgörande icke kunde bliva effektiv. I sådant hänseende framhölls, dels att skattskyldighetens fullgörande, då skattepliktiga varor medfördes från utlandet, måste bliva fullständigt beroende av de resandes pliktöknsla, dels ock att underhandsförsäljning av de skattepliktiga artiklarna syntes vara oåtkomlig för kontroll. Anmärkningar av nu angiven innebörd hava framförts även mot de förslag till fortsatt uttagande av lyxstämpeln, som sedermera varje år förelagts riksdagen. Då den vunna er-

farenheten visat, att stämpelavgiften ifråga icke tillför statsverket någon större inkomst, och det numera får anses uppenbart, att beskattningen i själva verket knappast kan komma att fylla någon statsfinansiell uppgift, torde man icke kunna undgå att skänka ökat beaktande åt ovanberörda, ur skatteteknisk synpunkt anförda skäl. Vid nu angivna förhållanden har inom bevillningsutskottet vid behandlingen av den föreliggande propositionen ifrågasatts, huruvida icke tiden nu vore inne att uppgiva det genom den ifrågavarande beskattningen gjorda försöket att beskatta ett visst slag av lyxkonsumtion.

Bevillningsutskottet har emellertid ansett de sålunda åberopade skälen icke böra vara avgörande, då det gäller ett av Kungl. Maj:ts framlagt förslag om bibehållande av en lyxbeskattning, om vilkens principiella berättigande ingen meningsskiljaktighet torde råda.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet, som icke har något att erinra mot den föreslagna ändringen av 19 § tredje stycket i förordningen, hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 23, antaga det med propositionen framlagda förslaget till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Stockholm den 6 februari 1929.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Bårg *, Örne, Boman, K. Oscar Ericson i Obergå *, Leander, friherre Beck-Friis, Björnsson, Jönsson i Boa, Johansson i Arkösund, Bengtsson i Kullen, Lövgren, Hamrin, Olsson i Golvvasta, Björklund, Olsson i Gävle, Nilsson i Hörby, Johansson i Östersund, Åström * och Lithander.

*) Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservation

av herr *Lithander*, vilken anförde:

»På grund av ej mindre den ringa avkastningen av ifrågavarande stämpel-skatt än även den omständigheten, att skatten är ägnad att uppmuntra sådan handel, som undandrager sig kontroll, måste man enligt min mening anse, att statsverket i verkligheten icke har något gagn av ifrågavarande beskattning. Under återopande härav har jag yrkat, att utskottet måtte hemställa,

att riksdagen måtte avstyrka bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 23.»